

Verjaardag

10 mei 1661 kocht Jan Hartman drie panden op de hoek van de Oudezijds Voorburgwal en de Heintje Hoekssteeg. Naast de koopsom (16.000 gulden) investeerde hij flink: op zolder bouwde hij een kerk, waarmee hij – onbedoeld – aan de wieg stond van één van Nederlands belangrijkste monumenten, Ons' Lieve Heer op Solder. Niet ieder jaar herdenken we deze aankoop, maar de 350ste verjaardag was het vieren waard. In de weken voorafgaand aan 10 mei 2011 werd koortsachtig gewerkt om de jarige optimaal te presenteren. Lange voorbereidingen in werkplaatsen buiten de stad resulteerden in een explosie van nieuwe – of eigenlijk oude – toevoegingen aan het interieur: de hoedenhaken werden weer op hun oorspronkelijke plaats onder de balken aangebracht, de hekken van de 'kerktuin' gemonteerd, en de gaslampen – nu elektrisch – werden geleverd. Het effect was ongelofelijk: de rij van eenvoudige 'kroonluchters' leidt de blik rechtstreeks naar het altaar, het middelpunt van de kerk. Speciaal voor het jubileum was daar het gerestaureerde tabernakel geplaatst, dat onthuld werd door wethouder Carolien Gehrels. Zij benadrukte in haar feestrede het belang van cultuur voor Amsterdam, en de waarde van Ons' Lieve Heer op Solder: een monument waarmee zovelen zich, om allerlei redenen, verbonden voelen.

Dat brede draagvlak uit zich in steun op allerlei gebieden: fondsen, particulieren en overheden steunen het museum financieel, instituten als de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed en het Getty Instituut verrijken ons met kennis, Van Ede & Partners adopteerde de coaching van het personeel. Met al die partijen om ons heen staan we stevig en kunnen we de toekomst én het werk van alledag prima aan. Dagelijks ontvangen we honderden bezoekers, die meegenieten van de restauratie. Als cadeau bieden we die, sinds onze verjaardag, een audiotour aan die het verhaal van Jan Hartman en de restauratie van 'zijn' kerk toelicht. In maar liefst zes talen komt het lege monument prachtig tot leven en stapt de bezoeker eeuwen terug in de tijd. Zo klinkt de verjaardag nog lang na in het museum, kijken we terug op een mooi jubileum, en zien we al weer uit naar het volgende markeringsmoment om te vieren!

Judijke Kiers *directeur*

Foto: Budwilowitz&Kamerich/Eyes2

Foto: Peter Boer

Judijke Kiers is een tevreden museumdirecteur. Van het totale bedrag dat nodig is voor restauratie, uitbreiding en herinrichting van Ons' Lieve Heer op Solder is inmiddels ruim 80 procent gegarandeerd. "Het gaat heel goed. Over het laatste deel ben ik ook optimistisch. Dat is mooi geld om te geven; we gaan het gebruiken voor de nieuwe programmering, de herinrichting en de eerste expositie."

Toch moet er nog heel wat gebeuren voor de laatste euro's binnen zijn. Het vergt veel creativiteit en doorzettingsvermogen. Of ze nou op bezoek gaat bij een particulier bedrijf of fonds – al dan niet van katholieke oorsprong – steeds is Kiers op zoek naar de bijzondere verbinding tussen mogelijke partners en het museum.

Echte adoptieouders

Dat geldt zeker voor het adoptieprogramma dat bedrijven en particulieren in staat stelt een klein – of groter stukje – van het vernieuwde museum voor hun rekening te nemen. Zo adopteerden de Vrienden van het museum al de restauratie van het Maria-beeld, ontfermden schoonmaakbedrijf Nieuw Leven en Stichting Van Panhuys zich financieel over de restauratie van de putti en adopteerde de particuliere stichting Gansoord de herenbanken. Hun betrokkenheid is groot. "Sommige gevers noemen zich ook echt adoptieouder." Ze heeft een boek samengesteld met daarin allerlei objecten die bedrijven of particulieren onder hun hoede kunnen nemen. Dat kan om de restauratie van een schilderij gaan, maar ook om grotere zaken als het herstel van de trappen of het orgel. Educatieve programma's komen eveneens in aanmerking. Zo financierde de Vereniging tot Weldadigheid van den Allerheiligsten Verlosser gedurende een jaar de wekelijkse gezinsrondleidingen in het museum. Met de komst van de nieuwe audiotour zijn die rondleidingen inmiddels beëindigd. De museumdirecteur 'gelooft' in deze manier

van werken, die met name in Amerikaanse musea tot volle bloei is gekomen. "Het is voor gevers een mooie manier om hun verbondenheid te laten zien: dankzij hun steun wordt een onderdeel van het museum voor de toekomst behouden. Zo'n gift bevestigt de betrokkenheid."

Breed draagvlak

Van de overheid heeft het museum al veel steun gehad, stelt Kiers. Dat is begonnen bij de gemeente Amsterdam, op het niveau van zowel stadsdeel Centrum als de centrale stad. Maar via de gemeente kreeg Ons' Lieve Heer op Solder ook een grote Europese subsidie van 3,4 miljoen euro. Daarbij is niet, zoals bij andere subsidies, cultuurbehoud het uitgangspunt, maar draait het om het economisch belang van het museum. Kiers: "We hebben – samen met adviseurs van Arcadis – kunnen aantonen dat onze inspanning voor behoud en uitbreiding van het museum een economische meerwaarde heeft voor de buurt en de stad. Denk aan: verbetering van de kwaliteit in het Wallengebied, versterking van het imago en de sociale cohesie. Het museum fungeert daarbij als een soort vliegwiel voor verbetering op allerlei terrein. Die toezegging betekende veel voor ons. Daarmee werd zichtbaar dat investeren in cultuur ook een investering in de economie van de stad betekent. Ons draagvlak werd daardoor ineens enorm verbreed. We restaureren immers niet alleen voor ons zelf, voor ons eigen monument en de 100.000 bezoekers die we straks verwelkomen. We doen het vooral ook voor

de stad. Het museum is een parel in het hart van Amsterdam."

Prachtig bedrag

Andere belangrijke partners, naast de overheid, zijn verschillende fondsen. In het vooronderzoek investeerden de Katholieke Stichting ter Bevordering van Welzijnswerk (KSBW) en het Skanfonds. "Dat was een kwestie van vertrouwen." Daarna kwam, al in 2008, de BankGiroLoterij met een "prachtig bedrag van 8 ton" over de brug. Vervolgens waren de Mondriaan Stichting, VSBfonds, SNS REAAL Fonds en het Prins Bernhard Cultuurfonds Fonds gezamenlijk goed voor bijna een miljoen euro.

Foto: Han van Gool

Het orgel maakt deel uit van het adoptieprogramma

Na overheden en fondsen richt het museum zich nu meer op bedrijven en particulieren. Naast het adoptieprogramma is er extra aandacht voor het notarieel schenken. "Dat biedt de gever mogelijkheden voor aftrekbaarheid van de belasting, waardoor hij of zij meer kan geven voor hetzelfde geld, zoals laatst een donateur zo treffend zei. En het biedt ons zekerheid voor langere termijn." De steun van zo'n diversiteit aan vrienden, sponsors en donoren is voor Kiers heel belangrijk. "Het gaat niet zomaar om het schenken van geld; het gaat om partners die bij ons horen. Zij zijn de pijlers van Ons' Lieve Heer op Solder."

Geestelijke maagden

Steunpilaren van de

Nederland telde in de zeventiende eeuw naar schatting vijfduizend geestelijke maagden, semi-religieuze vrouwen die hielpen in de eredienst en de huishouding van de priester. Ook in Ons' Lieve Heer op Solder waren ze actief. Pater Petrus Parmentier, de eerste priester van deze kerk, had er maar liefst 21 onder zijn hoede, een bovengemiddeld aantal. Nog een bijzonderheid: hun namen zijn ons bekend.

De ontdekking van een manuscript waarin de namen van de 21 vrouwen worden genoemd, was in 2007 aanleiding voor de expositie *Verborgene Vrouwen*. Sindsdien heeft conservator Thijs Boers nader onderzoek verricht naar de geschiedenis van deze maagden, die hij overigens liever geestelijke dochters noemt. Bij hun intreding lieten zij het wereldse leven achter zich. Tijdens een mis vierden ze hun geestelijke bruiloft: ze werden bruid van Christus. En wie was diens plaatsvervanger? Uiteindelijk was dat de priester. Hij werd hun biechtvader, en zij werden dus zijn geestelijke dochters.

Onmisbaar

Het waren semi-religieuze vrouwen, legt Boers uit. Het waren geen nonnen – in die tijd waren kloosters verboden – en evenmin

begijnen. De geestelijke dochters hadden geen officiële religieuze status, kerkrechtelijk bestonden ze niet eens. Maar in de kerkelijke praktijk van alledag waren ze onmisbaar. “Zonder de geestelijke dochters zou de kerk niet hebben kunnen functioneren. Ze waren de steunpilaren van de katholieke kerk tijdens de Republiek.”

Ze ondersteunden niet alleen de priester, maar feitelijk de hele kerk. Ze zongen in het koor en hielden de sacristie schoon. Een van de geestelijke dochters was uitverkoren om tafeldame van Parmentier te zijn. Ook met armenzorg hielden de maagden zich bezig. Er was er eentje met een kast vol kleren, waaruit ze rijkelijk uitdeelde als ze op straat een arm jochie tegenkwam. Pater Parmentier stuurde de dames aan, hij was hun leidsman. Uit het feit dat hij veel dochters om zich

Adriaen van de Velde, *De Doornkroning*, 1664, olieverf op doek

heen verzameld had, valt af te leiden dat hij grote aantrekkingskracht had: “Hij was een belangrijk man.” Behalve “met en hart en handen” steunden de dochters de kerk ook met geld en vooral met goederen. Ze kwamen, zo ontdekte Boers, grotendeels uit gegoede families en hadden dus het nodige in te brengen. De

een schonk een klok, de ander een antependium, een paar boeken of altaarsieraden. Een bijzondere schenking deed Sybilla Fonteyn. In 1664, een jaar na ingebruikname van de kerk, gaf zij vijf schilderijen, waarop scènes uit de laatste momenten van Jezus' leven staan afgebeeld. Zij betaalde de schilder, Adriaen van de Velde (1636-1672),

Trots op het verleden

Mensen van het eerste uur

Ons' Lieve Heer op Solder heeft een lange traditie als het gaat om particulier initiatief. De kerk dankt haar ontstaan in de zeventiende eeuw aan het initiatief van Jan Hartman, die zijn eigen geld stak in een voorziening van algemeen belang, terwijl het ontstaan van het museum eind negentiende eeuw ondenkbaar zou zijn geweest zonder de particuliere inspanningen – en financiële bijdragen – van vooraanstaande rooms-katholieken.

De oprichting van het museum in 1887 was het werk van de Amstelkring, een club voorname katholieke heren uit Amsterdam. Zij kwamen onder die nogal neutrale naam bijeen, om geen argwaan te wekken, vertelt conservator Annemiek van Soestbergen. De kring had zich sinds de eerste vergadering in 1883 ten doel gesteld “het katholieke leven te verrijken met een katholiek verleden” en wilde daarvoor ook archiefonderzoek verrichten. Met een al te katholieke naam verwachtten de regenten tegenwerking van de beheerders van de archieven uit angst voor ondermijning van protestantse geschiedschrijving. Zo gevoelig lag het toen allemaal nog.

Roemrijk voorgelacht

Het was de rector van het Begijnhof, B.H. Klönne, die met het idee kwam om het katholieke verleden ‘nieuw leven in te blazen’. Sinds Amsterdam in de laat zestiende eeuw formeel protestants werd, was dat immers grotendeels verdonkeremaand. Mgr. Klönne wilde met de kring katholieke objecten verzamelen, die “als gedenkstukken van het katholieke geloofsleven van onze voorouders” konden dienen. Het was immers een verleden om trots op te zijn. “Dat onze Kring strekke tot eer van ons roemrijk voorgelacht, tot glorie van de Amstelstad !!!”. Mgr. Klönne betrok zijn vrienden en kennissen bij het initiatief. Onder hen bevond zich B.J.M. de Bont, net als de anderen afkomstig uit de rijkere bovenlaag van Amsterdam. Bernard de Bont was vanaf 1884 secretaris van de kring en bekleedde sinds 1886 tevens de functie van conservator van het museum. “De mensen van het eerste uur hebben veel schenkingen gedaan. Het begin van de collectie komt bij hen vandaan”, zegt Van Soestbergen. “Zij hebben bovendien veel zaken zelf bekostigd, of er geld voor geworven.” Klönne en zijn goede vriend De Bont zouden later een groot conflict krijgen. Inzet was hun verschillende kijk op de status van de huiskerk die het onderkomen voor hun katholieke objecten zou worden. Volgens Klönne was Ons' Lieve Heer op Solder de rechtstreekse erfgenaam van de Oude Kerk, die na de alteratie in 1581 in protestantse handen was overgegaan. Volgens De Bont, die archiefonderzoek had verricht, was dat onmogelijk omdat de huiskerk pas dateerde van 1663. “Het was een conflict tussen de romantische visie op het verleden en de nuchterder, wetenschappelijker benadering. Het zorgde voor een enorme clash en leidde uiteindelijk tot een definitieve breuk tussen de twee vrienden.”

Hoofdstad waardig

Zover was het echter nog niet toen Klönne overleg voerde met pastoor J.H. van Born over verkoop van Ons' Lieve Heer op Solder

‘Ter Feestelijke opening van het Museum Amstelkring op 24 april 1888’

Deze litho van F. de Vos illustreert de ontstaansgeschiedenis van museum Amstelkring/ Ons' Lieve Heer op Solder; links onder mgr. B.H. Klönne, rechtsonder dhr. B.J.M. de Bont en rechtsboven pastoor J.H. van Born. Middenonder de vergaderkamer op het Begijnhof waar op 19 december 1883 de oprichting van de 'Amstelkring' plaatsvond. Bovenin de Oude Kerk, Ons' Lieve Heer op Solder en de H. Nicolaaskerk.

Foto: Co de Kruijf

kerk

daarvoor 250 gulden, bijna een jaarloon voor een ambachtsman in die tijd.

Terugkeer

De schilderijen zijn altijd in bezit gebleven van de Augustijnen, de orde waartoe Parmentier behoorde. Sybilla Fonteyn had ze immers aan hem geschonken. Toen Parmentier op 1 mei 1670 – de traditionele verhuisdag in Amsterdam – na zeven dienstjaren in 't Hart een kerk twee grachten verderop betrok, nam hij de schilderijen mee, evenals zijn 21 geestelijke dochters. Een van de schilderijen keert binnenkort echter terug. Het museum krijgt De Doornenkroning langdurig in bruikleen van de Augustijnen. Het – gerestaureerde – kunstwerk zal een plek krijgen in kerk, waar de schilderijen ooit ook hebben gehangen. Het verhaal van Parmentier en zijn assistent Johannes van Eeckhout zal elders in het museum verteld worden, in de tweede steegwoning. Hier woonde het tweetal immers, samen met een aantal geestelijke dochters. De overige maagden woonden heel dicht in de buurt, ontdekte Boers. “Op de Zeedijk, de Geldersekaade of in de Warmoesstraat.”

(H. Nicolaas binnen de Veste/’t Haantje) aan de Amstelkring. Van Born was bouwpastoor van de nieuwe Nicolaaskerk en wilde wel van ‘het oude kerkje’ af. Van Soestbergen: “Hij was een pastoor met ambitie. Representant van de emancipatie-gedachte die de katholieken wilde opstuwen in de vaart der volkeren. Hij streefde naar ‘een waardig kerkgebouw op een geschikte plaats voor de hoofdkerk van de hoofdstad’. Het geld dat hij daarvoor inzamelde, stroomde binnen. Het oude huiskerkje paste niet meer bij het mooie toekomstbeeld van de katholieke Amsterdamse elite. De pastoor, die geheel in beslag werd genomen door de nieuw te bouwen Nicolaaskerk, liet het 't Haantje voor wat het was.” Dat kwam Mgr. Klönne goed van pas. In zijn ogen was de huiskerk immers een onmisbare schakel tussen de oude en de nieuwe Nicolaaskerk. Het pand kon nieuwe generaties duidelijk maken hoe Amsterdam haar problemen na de alteratie oploste. Hij moest er echter in eerste instantie 15.000 gulden voor ophoesten. In een latere fase zou de bouwpastoor de prijs laten zakken tot 10.000 gulden.

Om geld in te zamelen, stelden de leden van de kring een circulaire op, gericht aan familie, kennissen en vrienden. Op deze brief kwamen 240 giften binnen. De actie leverde een hoop geld op, maar niet de benodigde

tienduizend gulden. Met z'n allen kwamen de gevers niet verder dan een bedrag van 6.000 gulden. Uit recent onderzoek in het Stadsarchief van Amsterdam weet Van Soestbergen waarom de verkoop toch door kon gaan. “In maart 1887 deed ene meneer Voss een schenking van 5.000 gulden, die gebruikt mocht worden voor de oude of de nieuwe kerk. Daardoor was er opeens extra geld en kon de koopsom van de Amstelkring worden aangenomen voor een veel lager bedrag dan aanvankelijk was gevraagd. Opeens was 6.000 gulden nu wel haalbaar.”

Op eentje na

De meeste gevers schonken een tientje, sommigen honderd gulden, een enkeling duizend. Ze waren allemaal katholiek, weet de conservator. Op eentje na: Mr. N. de Roever, de eerste stadsarchivaris van Amsterdam, hij was protestant. Hij schonk tien gulden voor de aankoop van het museum. Maar bij de feestelijke opening daarvan in 1888 ontbrak hij. Alle gevers waren uitgenodigd, behalve deze ene protestant. “Dat illustreert de sfeer van de tijd. Het laat zien dat er nog heel wat animositeit tussen katholieken en protestanten bestond. Gelukkig trekken tegenwoordig alle gezindten samen op bij het behoud van het museum waarbij zowel het katholieke als het monumentale erfgoed wordt gekoesterd.”

Ja, ik word vriend van Ons' Lieve Heer op Solder en steun het museum voor

- € 25,- per jaar
 Een hoger bedrag, namelijk € _____ per jaar

Naam _____
Adres _____
Postcode en woonplaats _____
Telefoonnummer / e-mail adres _____
Handtekening _____

Stuur deze bon op naar: Museum Ons' Lieve Heer op Solder
Antwoordnummer 11054, 1000 PB Amsterdam

Verjaardag met Vrienden

Op 15 mei jongstleden vierde het museum samen met de vrienden dat 350 jaar geleden de bouw van de zolderkerk begon.

Voor deze extra feestelijke vriendenochtend was meubelrestaurator Pol Bruijs uitgenodigd. Zijn bedrijf Bruijs & Streep heeft de restauratie van bijna al het houtwerk in de zolderkerk uitgevoerd en verscheidene meubels gerestaureerd: vloeren, de herenbanken, maar ook de hoedenhaken en de balusterhekken in de kerk. Hoogtepunt van deze ochtend was de toelichting bij de unieke restauratie van het tabernakel. We leerden van Pol Bruijs dat het meubel bestaat uit citroenhout en purperhart en dat het meubel toen het gemaakt werd nog veel contrastrijker geweest moet zijn door deze bijzondere houtsoorten. Voor veel keuzes komt een restaurator te staan en zorgvuldig zijn de vele kleine handelingen die niet alleen tot een prachtig

ensemble hebben geleid maar ook tot de ontdekking van de makers van het meubelstuk. Aan de lijst van vondsten en ontdekkingen die de restauratie van de zolderkerk opgeleverd heeft, kan de ontdekking van de 18de eeuwse makers van het tabernakel, toegevoegd worden; Hendrik Masker en Theodoor Meyer.

Vrienden van Ons' Lieve Heer op Solder

“Misschien doen straks meer vrienden dit”

Kees van Dooren

Al sinds 1988 is Kees van Dooren vriend van Ons' Lieve Heer op Solder en voor de tweede keer stellen we samen een schenkingsakte op in de vorm van een lijfrente ten gunste van het museum; “Je kunt zo – afhankelijk van het belastingtarief waarin je valt – het dubbele geven zonder dat het je zelf extra kost”, aldus Kees van Dooren, die behalve Ons' Lieve Heer op Solder meerdere culturele instellingen ondersteunt. “Het is erg belangrijk dat zoveel mogelijk kunst en cultuur in Amsterdam blijft bestaan en om daaraan, als je het kunt missen, geld te geven. Ons' Lieve Heer op Solder is een unieke plek vol historie en cultuur, het biedt mensen de gelegenheid

om even een kijkje te nemen in het verleden. Het verleden wordt heel tastbaar en dat is echt iets zeer bijzonders”. Hij ziet ook het belang van de uitbreiding van het museum, “dat is nodig, zodat het in het museum niet te druk wordt; bezoekers kunnen zich verspreiden over meer vierkante meters, maar het is ook goed voor exposities en kantoorruimte. Zo komt het oude museum ongeschonden door de tijd”. Indien u overweegt om ook uw jaarlijkse bijdrage aan Ons' Lieve Heer op Solder om te zetten in een fiscaal aftrekbare lijfrenteschenking kunt u contact opnemen met B. Büchner. b.buchner@opsolder.nl, T 020 6202845.

Colofon

De verantwoordelijkheid voor gesigneerde stukken berust geheel bij de auteurs. Overname van teksten of delen ervan is slechts toegestaan met bronvermelding en/of schriftelijke toestemming van de auteur.

Redactie: Bert van der Kruk, Judikje Kiers, Birgit Büchner, Thijs Boers, Annemiek van Soestbergen en Trees van Mansfeld.

Vormgeving: Studio Berry Slok
Druk: Drukkerij Tesink

Foto's: Museum Ons' Lieve Heer op Solder, tenzij anders vermeld
© Museum Ons' Lieve Heer op Solder

Nieuwe fundering Op palen gebouwd

Amsterdam is gebouwd op palen, wie weet het niet? Het bekende liedje klinkt al eeuwen. Maar wie heeft die palen wel eens gezien? En waar zijn die befaamde fundamente van de stad te zien? Bij ons in de nabije toekomst, zegt conservator Thijs Boers trots. In het vernieuwde museum Ons' Lieve Heer op Solder zullen een paar eeuwenoude palen te bewonderen zijn.

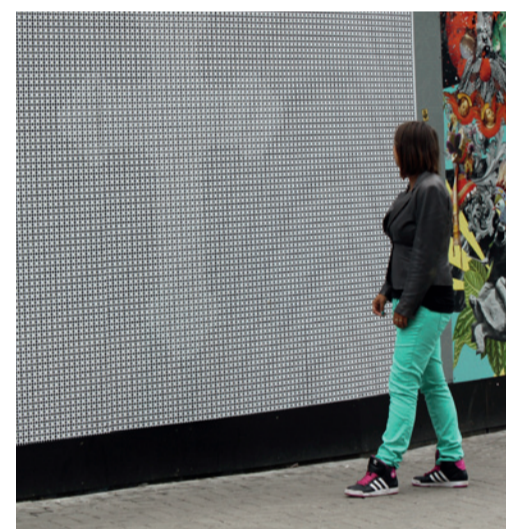
De fundamente van Ons' Lieve Heer op Solder zijn overwegend in goede staat. Herfundering zou nog best een jaar of twintig kunnen wachten, stelt Boers. Maar nu er met oog op de uitbreiding van het museum toch gegraven moet worden, krijgt ook meteen de fundering een beurt. Daarbij zullen de meeste oude houten palen plaats maken voor nieuwe palen van beton. Een aantal houten funderingspalen wordt bij die gelegenheid geconserveerd en vervolgens teruggeplaatst. Toekomstige museumbezoekers zullen ze kunnen zien als ze onder de steeg door lopen, van het Nieuwe Huis naar het Oude Huis. “Zo zie je als bezoeker wat je doet, je snapt dat je het Oude Huis binnengaat. En je begrijpt ook beter waarom Amsterdam is gebouwd op palen. Die zijn volgens mij nergens anders in de stad zichtbaar.”

Leesbrilletje

Voor het graafwerk heeft het museum te maken met een gespecialiseerd bedrijf, Archeoplan in Delft, en de archeologische dienst van de gemeente Amsterdam. Wanneer ze precies aan het werk gaan, is nog niet te zeggen. Maar de conservator kan niet wachten. In dit oude en dus interessante deel van de stad kan graven in de grond allerlei schatten opleveren. Zo is bekend dat de Heintje Hoekssteeg vroeger een sloot was, die in het jaar 1397 gedempt is met het oog op stadsuitbreiding. Wie weet wat daaruit allemaal tevoorschijn komt? Boers verwacht bovendien veel van de beerput, die hij dolgraag wil laten leeghalen. “En dan maar hopen op het leesbrilletje van pater Parmentier...”

Ons' Lieve Heer op Solder op CS

Edits is een tijdelijke expositie op de bouwhelken rond het Amsterdam Centraal Station, waarbij ontwerpers zich laten inspireren door musea. Edits is een gezamenlijk initiatief van Stichting Museumnacht Amsterdam (n8) en de gemeente Amsterdam. “Wat mij aansprak bij Ons' Lieve Heer op Solder was vooral de rebelse gedachte die er achter zat”, aldus Sjoerd van Rijen, de maker van 'ons' kunstwerk. “Als concept heb ik een katholiek kruis dat symbool staat voor de huiskerk, achter een patroon van Amsterdamse andreakruisen geplaatst. Dit kruis zal pas te zien zijn na meerdere malen kijken of vanaf een grotere afstand. Zo is het

kruis wel aanwezig maar niet altijd zichtbaar en soms zelfs alleen zichtbaar voor diegene die het willen zien.”
Meer info www.n8.nl/archief/edits

Kansen voor West

In 2010 werd de eerste 'open projectendag' vanuit de Europese subsidie 'Kansen voor West' georganiseerd. Ons' Lieve Heer op Solder heeft vanuit deze subsidie ruim drie miljoen euro ontvangen, een zeer belangrijke ondersteuning voor de uitbreiding van het museum. Deze subsidie is erop gericht plaatsen van cultureel en economisch belang in West Nederland te ondersteunen. Op 15 mei j.l. waren alle projecten gratis open. In Noord-Holland kon iedereen van een prachtige route langs diverse bijzondere plekken genieten. De Oudezijds Voorburgwal was goed vertegenwoordigd met Ons' Lieve Heer op Solder en de ambachtelijke brouwerij De Prael. Ruim 400 bezoekers bezochten gratis Ons' Lieve Heer op Solder en namen nog een klein aandenken mee, ook een cadeautje van Europa. www.kansenvoorwest.nl

Europa investeert in uw toekomst uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO)